

Wspomaganie decyzji w warunkach ryzyka

Bartłomiej Krawczyk, 310774

Zadanie

Rozważamy następujące zagadnienie planowania produkcji: Przedsiębiorstwo wytwarza 4 produkty P_1, P_2, P_3, P_4 na następujących maszynach:

- 4 szlifierkach,
- 2 wiertarkach pionowych,
- 3 wiertarkach poziomych,
- 1 frezarce
- 1 tokarce.

Wymagane czasy produkcji 1 sztuki produktu (w godzinach) w danym procesie obróbki zostały przedstawione w poniższej tabeli:

proces	P1	P2	P3	P4
Szlifowanie	0.4	0.6	-	-
Wiercenie pionowe	0.2	0.1	-	0.6
Wiercenie poziome	0.1	-	0.7	-
Frezowanie	0.06	0.04	-	0.05
Toczenie	-	0.05	0.02	-

Dochody ze sprzedaży produktów (w zł/sztukę) modelują składowe wektora losowego $R = (R_1, R_2, R_3, R_4)^T$. Wektor losowy R opisuje 4-wymiarowy rozkład t-Studenta z 4 stopniami swobody, którego wartości składowych zostały zawężone do przedziału $[5; 12]$. Parametry μ oraz Σ niezawężonego rozkładu t-Studenta są następujące:

$$\mu = \begin{bmatrix} 9 \\ 8 \\ 7 \\ 6 \end{bmatrix}$$
$$\Sigma = \begin{bmatrix} 16 & -2 & -1 & -3 \\ -2 & 9 & -4 & -1 \\ -1 & -4 & 4 & 1 \\ -3 & -1 & 1 & 1 \end{bmatrix}$$

Istnieją ograniczenia rynkowe na liczbę sprzedawanych produktów w danym miesiącu:

miesiąc	P1	P2	P3	P4
Styczeń	200	0	100	200
Luty	300	100	200	200
Marzec	0	300	100	200

Jeżeli w danym miesiącu jest sprzedawany produkt P_1 lub P_2 , to musi być również sprzedawany produkt P_4 w liczbie sztuk nie mniejszej niż suma sprzedawanych produktów P_1 i P_2 .

Istnieje możliwość składowania do 200 sztuk każdego produktu w danym czasie w cenie 1 zł/sztukę za miesiąc. Aktualnie firma nie posiada żadnych zapasów, ale jest pożądane mieć po 50 sztuk każdego produktu pod koniec marca.

Przedsiębiorstwo pracuje 6 dni w tygodniu w systemie dwóch zmian. Każda zmiana trwa 8 godzin. Można założyć, że każdy miesiąc składa się z 24 dni roboczych.

-
1. Zaproponować jednokryterialny model wyboru w warunkach ryzyka z wartością średnią jako miarą zysku. Wyznaczyć rozwiązanie optymalne.
 2. Jako rozszerzenie powyższego zaproponować dwukryterialny model zysku i ryzyka z wartością średnią jako miarą zysku i odchyleniem przeciętnym jako miarą ryzyka. Dla decyzji $x \in Q$ odchylenie przeciętne jest definiowane jako $\delta(x) = \sum_{t=1}^T |\mu(x) - r_t(x)|p_t$, gdzie $\mu(x)$ oznacza wartość średnią, $r_t(x)$ realizację dla scenariusza t , p_t prawdopodobieństwo scenariusza t .
 - Wyznaczyć obraz zbioru rozwiązań efektywnych w przestrzeni ryzyko–zysk.
 - Wskazać rozwiązania efektywne minimalnego ryzyka i maksymalnego zysku. Jakim odpowiadają im wartości w przestrzeni ryzyko–zysk?
 - Wybrać trzy dowolne rozwiązania efektywne. Sprawdzić czy zachodzi pomiędzy nimi relacja dominacji stochastycznej pierwszego rzędu. Wyniki skomentować, odnieść do ogólnego przypadku.

Jednokryterialny model wyboru w warunkach ryzyka z wartością średnią jako miarą zysku

Analityczne sformułowanie modelu

Model jednokryterialny ma za zadanie opisać proces produkcyjny przedsiębiorstwa. Pozwoli on na optymalizację zysków z produkcji, zarządzanie sprzedażą oraz efektywne magazynowanie produktów.

Dochody ze sprzedaży produktów modelują składowe wektora losowego R . W przypadku jednokryterialnego modelu wyboru w warunkach ryzyka bazującym na maksymalizacji wartości oczekiwanej zysku możemy przyjąć oczekiwane dochody ze sprzedaży poszczególnych produktów jako oczekiwane wartości wektora R .

W przypadku funkcji liniowej (jaką jest suma) wartość oczekiwana sumy jest równa sumie wartości oczekiwanych. Pozwala to na wyliczenie całkowitego zysku jako sumę oczekiwanych wartości zysków ze sprzedaży produktów w czasie pomniejszoną o sumaryczne oczekiwane koszty magazynowania produktów.

Wartość oczekiwana zawężonego rozkładu t-Studenta wektora losowego R

Zmienna losowa R ma niestandardowy rozkład t-Studenta z 4 stopniami swobody zawężony do przedziału $[5; 12]$. Rozkład t-Studenta jest ciągły, więc wartość oczekiwana na przedziale domkniętym jest taka sama jak na przedziale otwartym. Wartości oczekiwane wektora R zostały policzone ze wzoru:

$$E(R) = \mu + \sigma \frac{\Gamma((v-1)/2)((v+a^2)^{-(v-1)/2} - (v+b^2)^{-(v-1)/2})v^{v/2}}{2(F_v(b) - F_v(a))\Gamma(v/2)\Gamma(1/2)} \text{ dla } v > 1$$

gdzie:

- $\Gamma(\cdot)$ - funkcja gamma Eulera,
- μ - wartość oczekiwana niezawężonego rozkładu t-Studenta:

$$\mu = \begin{bmatrix} 9 \\ 8 \\ 7 \\ 6 \end{bmatrix}$$

- Σ - macierz kowariancji niezawężonego rozkładu t-Studenta:

$$\Sigma = \begin{bmatrix} 16 & -2 & -1 & -3 \\ -2 & 9 & -4 & -1 \\ -1 & -4 & 4 & 1 \\ -3 & -1 & 1 & 1 \end{bmatrix}$$

- $\alpha = 5$ - lewy kraniec przedziału,
- $\beta = 12$ - prawy kraniec przedziału,
- R_i - rozkłady poszczególnych składowych wektora R :

$$R_1 \sim Tt_{(5;12)}(9, 16; 4)$$

$$R_2 \sim Tt_{(5;12)}(8, 9; 4)$$

$$R_3 \sim Tt_{(5;12)}(7, 4; 4)$$

$$R_4 \sim Tt_{(5;12)}(6, 1; 4)$$

- $a = \frac{\alpha - \mu}{\sigma}$, $b = \frac{\beta - \mu}{\sigma}$

Wyliczona wartość oczekiwana rozkładu wartości po podstawieniu do wzoru:

$$E(R_1) = 8.6274568376001$$

$$E(R_2) = 8.304864144322744$$

$$E(R_3) = 7.605077266035032$$

$$E(R_4) = 6.421595377441505$$

Ostatecznie wychodzi, że oczekiwane dochody ze sprzedaży poszczególnych produktów wynoszą odpowiednio:

produkt	oczekiwany dochód ze sprzedaży
P1	8.6274568376001 zł/sztukę
P2	8.304864144322744 zł/sztukę
P3	7.605077266035032 zł/sztukę
P4	6.421595377441505 zł/sztukę

Specyfikacja problemu decyzyjnego

Przyjęta konwencja:

- *UPPER_CASE* - nazewnictwo zbiorów i stałych parametrów,
- *snake_case* - nazewnictwo zmiennych decyzyjnych,
- pojedyncze litery - nazewnictwo poszczególnych elementów należących do zbioru.

Dostępne zbiory

- *PRODUCTS* = $\{P_1, P_2, P_3, P_4\}$ - zbiór produktów,
- *PROCESSES* - zbiór procesów,

$$PROCESSES = \{\textit{szlifowanie}, \textit{wiercenie_pionowe}, \textit{wiercenie_poziome}, \textit{frezowanie}, \textit{toczenie}\}$$

- *MONTHS* = $\{\textit{styczeń}, \textit{luty}, \textit{marzec}\}$ - zbiór dostępnych miesięcy,
- *MONTH_PREDECESSORS* = $\{(\textit{grudzień}, \textit{styczeń}), (\textit{styczeń}, \textit{luty}), (\textit{luty}, \textit{marzec})\}$ - zbiór miesięcy oraz ich poprzedników.

Parametry

- *HOURS_IN_A_SHIFT* = 8 - zmiany trwają po 8h,
- *NUMBER_OF_SHIFTS* = 2 - przedsiębiorstwo pracuje w systemie dwóch zmian,
- *WORKING_DAYS_IN_A_MONTH* = 24 - każdy miesiąc składa się z 24 dni roboczych,
- *WORKING_HOURS_IN_A_MONTH* = 384 - całkowita liczba przepracowanych godzin w miesiącu,

$$WORKING_HOURS_IN_A_MONTH =$$

$$HOURS_IN_A_SHIFT * NUMBER_OF_SHIFTS * WORKING_DAYS_IN_A_MONTH$$

- *PRODUCT_STORAGE_LIMIT* = 200 - przedsiębiorstwo ma możliwość składowania do 200 sztuk każdego produktu,
- *MONTHLY_PRODUCT_STORAGE_COST* = 1 - cena składowania produktu to 1 zł/sztukę,
- *PRODUCT_MINIMAL_LEFT_OVER* = 50 - pożądany zapas każdego produktu pod koniec marca to 50 produktów,
- *PROCESS_TOOLS*[*p*] dla $p \in PROCESSES$ - liczba maszyn pozwalających na równoległe wytwarzanie w ramach danego procesu *p*:

$p \in PROCESSES$	<i>PROCESS_TOOLS</i> [<i>p</i>]
szlifowanie	4
wiercenie_pionowe	2
wiercenie_poziome	3
frezowanie	1
toczenie	1

- $PRODUCTION_TIME[i][p]$ dla $p \in PRODUCTS$, $i \in PROCESSES$ - wymagany czas produkcji 1 sztuki produktu (w godzinach) w danym procesie obróbki:

$PRODUCTION_TIME[i][p]$	P1	P2	P3	P4
szlifowanie	0.4	0.6	-	-
wiercenie_pionowe	0.2	0.1	-	0.6
wiercenie_poziome	0.1	-	0.7	-
frezowanie	0.06	0.04	-	0.05
toczenie	-	0.05	0.02	-

- $EXPECTED_INCOME_PER_PRODUCT[p]$ dla $p \in PRODUCTS$ - średni dochód ze sprzedaży produktów (w zł/sztukę):

$p \in PRODUCTS$	$EXPECTED_INCOME_PER_PRODUCT[p]$
P1	$E(R_1)$
P2	$E(R_2)$
P3	$E(R_3)$
P4	$E(R_4)$

- $SELL_LIMIT[m][p]$ dla $p \in PRODUCTS$, $m \in MONTHS$ - ograniczenia rynkowe na liczbę sprzedawanych produktów w danym miesiącu:

$SELL_LIMIT$	P1	P2	P3	P4
styczen	200	0	100	200
luty	300	100	200	200
marzec	0	300	100	200

Zmienne decyzyjne

- $production[p][m]$ dla $p \in PRODUCTS$, $m \in MONTHS$ - ilość danego produktu p wytworzona w ciągu miesiąca m ,
- $sale[p][m]$ dla $p \in PRODUCTS$, $m \in MONTHS$ - oczekiwana ilość produktu p , która powinna zostać sprzedana w ciągu miesiąca m ,
- $left_over[p][m]$ dla $p \in PRODUCTS$, $m \in MONTHS \cup \{grudzień\}$ - ilość produktu p , która pozostanie w magazynie na koniec miesiąca m ,
- $income$ - zmienna reprezentująca oczekiwany całkowity dochód. Dodanie tej zmiennej pozwala na uproszczenie funkcji oceny.

Ograniczenia

- Czas produkcji wszystkich przedmiotów w miesiącu nie może przekroczyć dostępności maszyn w miesiącu:

$$\forall m \in MONTHS, i \in PROCESSES :$$

$$\sum_{p \in PRODUCTS} (production[p][m] * PRODUCTION_TIME[i][p]) \leq WORKING_HOURS_IN_A_MONTH * PROCESS_TOOLS[i]$$

- Pozostałości ze sprzedaży są różnicą sumy produktów przechowywanych z poprzedniego miesiąca, produktów wyprodukowanych oraz sprzedanych:

$$\forall (s, c) \in MONTH_PREDECESSORS, p \in PRODUCTS :$$

$$left_over[p][c] = production[p][c] + left_over[p][s] - sale[p][c]$$

- Firma na początku stycznia nie posiada żadnych zapasów, więc pozostałości przedmiotów z grudnia są równe 0:

$$\forall p \in PRODUCTS : left_over[p][grudzień] = 0$$

- Oczekiwanym dochodem całkowitym jest suma wartości oczekiwanych ze sprzedaży poszczególnych produktów w różnych miesiącach pomniejszonym o sumaryczne koszty magazynowania produktów w tym czasie:

$$income = \sum_{p \in PRODUCTS, m \in MONTHS} (sale[p][m] * EXPECTED_INCOME_PER_PRODUCT[p] - left_over[p][m] * MONTHLY_PRODUCT_STORAGE_COST)$$

- Ograniczenia rynkowe na liczbę sprzedawanych produktów w danym miesiącu nie mogą zostać przekroczone:

$$\forall p \in PRODUCTS, m \in MONTHS : sale[p][m] \leq SELL_LIMIT[m][p]$$

- Produkt P_4 w danym miesiącu musi być sprzedawany w liczbie sztuk nie mniejszej niż suma sprzedawanych produktów P_1 i P_2 :

$$\forall m \in MONTHS : sale[P_4][m] \geq sale[P_1][m] + sale[P_2][m]$$

- Istnieje możliwość składowania do $PRODUCT_STORAGE_LIMIT$ sztuk każdego produktu na koniec miesiąca:

$$\forall p \in PRODUCTS, m \in MONTHS : left_over[p][m] \leq PRODUCT_STORAGE_LIMIT$$

- Pożądane jest, aby pod koniec marca firma posiadała po $PRODUCT_MINIMAL_LEFT_OVER$ sztuk każdego produktu:

$$\forall p \in PRODUCTS : left_over[p][marzec] \geq PRODUCT_MINIMAL_LEFT_OVER$$

- Produkcja poszczególnych produktów w miesiącu nie może być negatywna:

$$\forall p \in PRODUCTS, m \in MONTHS : production[p][m] \geq 0$$

- Sprzedaż poszczególnych produktów w miesiącu nie może być negatywna:

$$\forall p \in PRODUCTS, m \in MONTHS : sale[p][m] \geq 0$$

- Pozostałości w magazynach na koniec miesiąca nie mogą być negatywne:

$$\forall p \in PRODUCTS, m \in MONTHS : left_over[p][m] \geq 0$$

- Produkty są niepodzielne - produkcja, sprzedaż i pozostałości muszą być całkowitoliczbowe:

$$\forall p \in PRODUCTS, m \in MONTHS : production[p][m] \in \mathbb{N}$$

$$\forall p \in PRODUCTS, m \in MONTHS : sale[p][m] \in \mathbb{N}$$

$$\forall p \in PRODUCTS, m \in MONTHS : left_over[p][m] \in \mathbb{N}$$

gdzie, \mathbb{N} - zbiór liczb naturalnych.

Funkcja oceny

Firma chce osiągnąć największy oczekiwany zysk. Maksymalizujemy oczekiwany dochód z produkcji, zatem funkcją oceny jest:

$$\max(\text{income})$$

Sformułowanie modelu

Testy poprawności implementacji

Wyniki

Znalezione rozwiązanie efektywne prowadzi do oczekiwanego zysku równego 11806.90 zł.

Zmienne decyzyjne dla tego rozwiązania wynoszą odpowiednio:

- Produkcja:

production	P1	P2	P3	P4
styczen	200	0	100	200
luty	200	0	200	200
marzec	50	250	150	250

- Sprzedaż:

sale	P1	P2	P3	P4
styczen	200	0	100	200
luty	200	0	200	200
marzec	0	200	100	200

- Magazynowane produkty pod koniec miesiąca:

left_over	P1	P2	P3	P4
grudzien	0	0	0	0
styczen	0	0	0	0
luty	0	0	0	0
marzec	50	50	50	50

Dwukryterialny model zysku i ryzyka z wartością średnią jako miarą zysku i odchyleniem przeciętnym jako miarą ryzyka

Analityczne sformułowanie modelu

Model dwukryterialny został utworzony na bazie modelu jednokryterialnego. Przy rozwiązywaniu kolejnych podpunktów zostały zastosowane dwa sposoby optymalizacji rozwiązania:

- maksymalizacja średniego zysku przy ustalonym maksymalnym poziomie ryzyka,
- minimalizacja ryzyka przy ustalonym minimalnym poziomie oczekiwanego zysku.

Zastosowane metody dla poszczególnych podpunktów są lepiej opisane w sekcji *Wyniki*.

Model dwukryterialny bazuje na dwóch kryteriach:

- oczekiwanej wartości dochodu - miara zysku,
- odchyleniu przeciętnym wartości oczekiwanej dla poszczególnych realizacji scenariuszy od wartości średniej - miara ryzyka.

Miarę ryzyka możemy wyliczyć ze wzoru:

$$\delta(x) = \sum_{t=1}^T |\mu(x) - r_t(x)| p_t$$

gdzie:

- $\mu(x)$ - wartość średnia,
- $r_t(x)$ - realizacja scenariusza t ,
- p_t - prawdopodobieństwo scenariusza t .

W celu zamodelowania rozwiązania zostało wygenerowane 100 jednakowo prawdopodobnych scenariuszy z zadanego rozkładu zmiennej losowej R . Generacja jednakowo prawdopodobnych scenariuszy pozwala na zastosowanie zwykłej średniej zamiast średniej ważonej z ustalonymi prawdopodobieństwami każdego scenariusza.

Dodatkowo możemy zamodelować wartość bezwzględną jako sumę dodatniej i ujemnej odchyłki:

$$|x| = x^+ + x^-$$

gdzie:

- $x = x^+ - x^-$ - różnica odchyłek jest równa wartości tej liczby,
- $x^+ \geq 0$ - odchyłka dodatnia jest nieujemna,
- $x^- \geq 0$ - odchyłka ujemna jest nieujemna,
- jeśli odchyłka x^+ jest różna 0 to odchyłka x^- jest równa 0 i na odwrót, jeśli odchyłka x^- jest różna 0 to odchyłka x^+ jest równa 0 - możemy to zapewnić dodając pewną wagę dla poszczególnych odchyłek przy minimalizacji w funkcji oceny.

Zastosowanie obu tych sposobów pozwoli na uproszczenie wyliczania odchylenia przeciętnego.

Specyfikacja problemu decyzyjnego

Model dwukryterialny w większości bazuje na zbiorach, parametrach, zmiennych decyzyjnych i ograniczeniach zdefiniowanych dla modelu jednokryterialnego.

Konwencja zapisu matematycznego modelu jest tożsama z konwencją wykorzystaną przy modelu w zadaniu 1.

Zbiory

W modelu dwukryterialnym dochodzą dwa zbiory:

- $SCENARIOS = \{1, 2, \dots, 100\}$ - zbiór liczb reprezentujących kolejne scenariusze,
- $DEVIATION_MULTIPLIERS = \{1, -1\}$ - pomocniczy zbiór pozwalający na uproszczenie zapisu realizacji odchyłek.

Parametry

- $SCENARIOS_NO = 100$ - liczba wszystkich testowanych scenariuszy,

Pozbywamy się wcześniej ustalonych parametrów $EXPECTED_INCOME_PER_PRODUCT$ oraz wszystkich ograniczeń, w których te parametry były wykorzystane. Tym razem definiujemy zysk oddzielnie dla poszczególnych realizacji scenariuszy:

- $SCENARIOS_INCOME_PER_PRODUCT[s][p]$ dla $s \in SCENARIOS$, $p \in PRODUCTS$ - dochód ze sprzedaży produktu p przy realizacji scenariusza s . Wartości tego parametru zostały wygenerowane z obciętego rozkładu t-studenta.

Zmienne decyzyjne

Zmienna decyzyjna $income$ została zastąpiona przez zysk wyliczany dla poszczególnych scenariuszy:

- $scenario_income[s]$, $s \in SCENARIOS$ - całkowity zysk osiągalny w przypadku danego scenariusza s ,
- $deviation[s][d]$, $s \in SCENARIOS$, $d \in DEVIATION_MULTIPLIERS$ - macierz dodatnich i ujemnych odchyłek dochodów z poszczególnych scenariuszy s od średniej dochodów na bazie wszystkich scenariuszy. Wartości tych odchyłek są potrzebne przy wyliczaniu wartości bezwzględnej różnicy zysków przy realizacji scenariuszy i średnich zysków,
- mad_risk - (MAD - ang. Mean Absolute Deviation) miara ryzyka wyliczona na bazie przeciętnego odchylenia zysku ze scenariuszy i średniego zysku. Dzięki wprowadzeniu ryzyka jako zmiennej decyzyjnej upraszcza się zapis funkcji oceny.

Ograniczenia

- Dochodem dla danego scenariusza jest różnica dochodu ze sprzedaży oraz kosztu magazynowania produktów w tym czasie:

$$\forall s \in SCENARIOS : scenario_income[s] = \sum_{p \in PRODUCTS, m \in MONTHS} (sale[p][m] * SCENARIOS_INCOME_PER_PRODUCT[s][p] - left_over[p][m] * MONTHLY_PRODUCT_STORAGE_COST)$$

- W przypadku tego zadania oczekiwany zysk jest wyliczany jako średnia dochodów ze wszystkich scenariuszy. Scenariusze są jednakowo prawdopodobne, więc możemy zastosować zwykłą średnią:

$$average_income = 1/SCENARIOS_NO * \sum_{s \in SCENARIOS} scenario_income[s]$$

- Wyliczenie odchyłek zysków przy realizacji scenariusza od wartości średniej. Pozwoli to zamodelować wartość bezwzględną modelem liniowym. Korzystamy tutaj ze zdefiniowanego zbioru $DEVIATION_MULTIPLIERS$, w którym zdefiniowane są odpowiednie mnożniki dla odchyłek:

$$\forall s \in SCENARIOS :$$

$$\sum d \in DEVIATION_MULTIPLIERS deviation[s][d] * d = average_income - scenario_income[s]$$

- Ustalenie przeciętnego odchylenia, jako średniej wartości bezwzględnej odchyłek zysków ze scenariuszy i średniego zysku. Wartość bezwzględną odchyłek jesteśmy w stanie wyliczyć sumując dodatnie i ujemne odchyłki dla poszczególnych scenariuszy. Całkowitą miarę ryzyka wyliczamy jako średnia tych wartości bezwzględnych odchylenia. Wszystkie scenariusze są jednakowo prawdopodobne, więc wzór zostaje uproszczony do:

$$mad_risk = 1/SCENARIO_NO * \sum_{s \in SCENARIOS, d \in DEVIATION_MULTIPLIERS} deviation[s, d]$$

- Zgodnie z ustaleniami w *Analitycznym sformułowaniu modelu* wymagamy, aby poszczególne odchyłki były nieujemne:

$$\forall s \in SCENARIOS, d \in DEVIATION_MULTIPLIERS : deviation[s][d] \geq 0$$

Dodatkowo w zależności od podpunktu zostały zdefiniowane następujące ograniczenia:

- Został zdefiniowany warunek na zadany poziom minimalnych zysków *MIN_AVERAGE_INCOME*. Warunek ten został wykorzystany w ramach podpunktu:
 - a) w celu wizualizacji rozwiązań efektywnych na wykresie,
 - b), aby znaleźć rozwiązanie efektywne maksymalnego zysku. Symulujemy optymalizację leksykograficzną poprzez wywołanie dwóch optymalizacji. Najpierw maksymalizujemy zysk, a następnie dodajemy warunek na ustalony poziom maksymalnego zysku i zastępujemy funkcję maksymalizującą zysk przez minimalizację ryzyka,
 - c) w celu wizualizacji poszczególnych rozwiązań na wykresie.

$$average_income \geq MIN_AVERAGE_INCOME$$

- Został zdefiniowany warunek na zadany poziom maksymalnego ryzyka *MAX_MAD_RISK*. Warunek ten został wykorzystany w ramach podpunktu:
 - b) w celu znalezienia rozwiązania efektywnego minimalnego ryzyka. Wykonujemy optymalizację leksykograficzną poprzez wywołanie dwóch niezależnych optymalizacji. Najpierw minimalizujemy ryzyko, a następnie dodajemy ten warunek na ustalony poziom minimalnego ryzyka i następnie ustalamy funkcję oceny na maksymalizację zysku.

$$mad_risk \leq MAX_MAD_RISK$$

Funkcje oceny

Sformułowanie modelu

Testy poprawności implementacji

Wyniki

Wyznaczyć obraz zbioru rozwiązań efektywnych w przestrzeni ryzyko–zysk.

W celu wyznaczenia możliwych rozwiązań efektywnych dwukryterialnego zadania w przestrzeni ryzyko-zysk podzielono zadanie na kilka mniejszych zadań optymalizacyjnych.

Chcąc zwizualizować rozwiązania poszczególnych zadań na wykresie został zdefiniowany nowy parametr *MIN_AVERAGE_INCOME* oraz zostało dodane dodatkowe ograniczenie na średni poziom zysku:

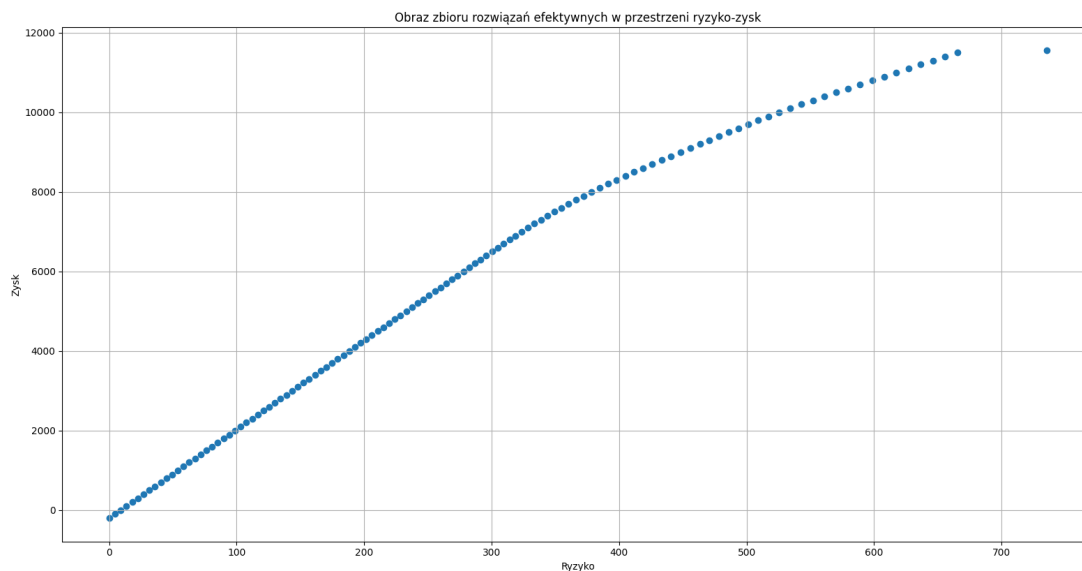
$$average_income \geq MIN_AVERAGE_INCOME$$

Iteracja po równo odległych osiągalnych poziomach zysku z zakresu [-200; 11553] pozwala zwizualizować te rozwiązania efektywne w przestrzeni.

Dla tak zdefiniowanych poszczególnych zadań została ustalona funkcja oceny na minimalizację miary ryzyka:

$$minmad_risk$$

Na wykresie zostały przedstawione 119 rozwiązania efektywne zadania:

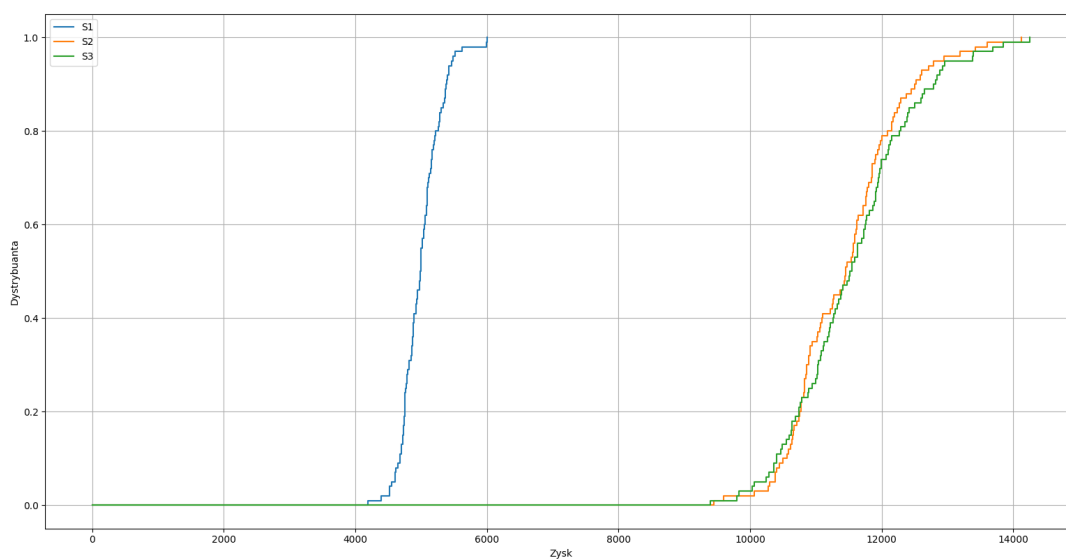
Rysunek 1: Obraz zbioru rozwiązań efektywnych w przestrzeni ryzyko–zysk

Wskażać rozwiązania efektywne minimalnego ryzyka i maksymalnego zysku. Jakie odpowiadają im wartości w przestrzeni ryzyko–zysk?

typ	wartość	zysk	ryzyko
minimalne ryzyko	-200	0	
maksymalny zysk	11553		735.498

Rozwiązania te zostały osiągnięte poprzez ustalenie funkcji celu odpowiednio na minimalizację ryzyka w pierwszym przypadku i maksymalizację zysku w drugim przypadku. Następnie, aby zapobiec wyborze nie efektywnego rozwiązania ustalono poziom ryzyka (w pierwszym przypadku) i zysku (w drugim przypadku) na stały poziom ustalony w poprzednim kroku i uruchomiono ponownie optymalizację. Tym razem w pierwszym przypadku maksymalizując zysk przy stałym ryzyku i w drugim przypadku minimalizując ryzyko przy stałym zysku.

Wybrać trzy dowolne rozwiązania efektywne. Sprawdzić czy zachodzi pomiędzy nimi relacja dominacji stochastycznej pierwszego rzędu. Wyniki skomentować, odnieść do ogólnego przypadku.

Rysunek 2: Dystrybuanta dla 3 rozwiązań